

F. t. l. vedr. kommuneplanlægning.

kan udarbejde deldispositionsplaner som led i tilvejebringelsen af en samlet dispositionsplan for kommunen. Der vil — indtil regionplaner foreligger — være behov for, at der navnlig for kommuner med større bysamfund kan tilvejebringes en eller flere deldispositionsplaner for dele af kommunen (byen), uanset at kommunens (byens) hovedstruktur endnu ikke er endeligt fastlagt. Det må dog herved sikres, at deldispositionsplanen ikke på uheldig måde foregriber regionplanlægningen og fastlæggelsen af kommunens hovedstruktur i den senere dispositionsplan.

§ 4 må ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 27 og 28, der omhandler decentraliseringen for så vidt angår lokalplanlægningen. Deldispositionsplanen skal indeholde de i lovforslagets § 3, stk. 3, nævnte rammer, som i en dispositionsplan skal fastlægges for de enkelte dele af kommunen og normere den detaljerede og retligt bindende planlægning i form af lokalplaner. §§ 27 og 28 tillægger derfor en deldispositionsplan samme decentraliserende virkning som de rammer efter § 3, stk. 3, der er optaget i en samlet dispositionsplan. En deldispositionsplan medfører således samme retsvirkninger som en dispositionsplan for hele kommunen, men naturligvis kun for så vidt angår det område, der omfattes af planen.

Hovedsigtet med den foreslåede bestemmelse er således dels at fremskynde decentraliseringen af lokalplanlægningen, dels at smidiggøre dispositionsplanlægningen, hvilket som nævnt navnlig vil få betydning for de større bysamfund. Herudover danner bestemmelsen baggrund for den foreslåede overgangsordning i § 15, jfr. bemærkningerne hertil.

Efter det oprindelige lovforslag var der en lignende mulighed for etapedeling af dispositionsplanlægningen, hvilket dog udelukkende kom til udtryk i lovforslagets bemærkninger.

I den forløbne debat om lovforslaget er der imidlertid fra flere sider peget på det hensigtsmæssige i, at der i selve lovteksten indføres en hjemmel for kommunerne til at foretage en etapedeling af dispositionsplanarbejdet. Kommunernes Landsforening, Københavns kommune og en række af kommuneforeningernes studiekredse har således stærkt fremhævet det ønskelige i en opspaltning af dispositionsplanbegrebet i 2 selvstændige plantyper — en „strukturplan“ suppleret med „områdeplaner“ — navnlig for derved at muliggøre en hurtigere decentralisering af lokalplanlægningen. Omvendt har nogle af de faglige foreninger tilsluttet sig det oprindelige lovforslags løsning og fremhævet værdien af, at retningslinierne for de enkelte dele af kommunen (det oprindelige lovforslags § 3, stk. 2) normalt ikke udformes, før kommunens hovedstruktur er fastlagt. Der er herved givet udtryk for frygt for, at den

oversigtlige planlægning vil blive skubbet i baggrunden til fordel for partielle planer med risiko for manglende sammenhæng i planlægningen.

I nærværende lovforslag er det forsøgt at tilgode såvel hensynet til at opnå en hurtigere decentralisering vedrørende lokalplanlægningen som hensynet til at fastholde, at en dispositionsplan i hvert fald på lidt længere sigt må opfylde kravene til dispositionsplanens indhold både efter stk. 2 og stk. 3 i § 3. Der er således ikke foreslået en opspaltning af dispositionsplantypen i 2 selvstændige plantyper, og det er i lovforslagets § 12 ligesom i det oprindelige lovforslag fastholdt, at en dispositionsplan med retningslinier efter både stk. 2 og stk. 3 i § 3 skal foreligge for enhver kommune, når en regionplan er godkendt. Derimod er der muliggjort en fremskyndelse af decentraliseringen vedrørende lokalplanlægningen gennem lovforslagets § 4 sammenholdt med §§ 15, 27 og 28.

Til § 5.

Bestemmelsen er i det væsentlige enslydende med § 4 i det oprindelige lovforslag.

Ligesom ved regionplaner efter de to regionplanlove må der sondres klart mellem selve planen (det dispositive element) og det nødvendige baggrundsmateriale. I lovforslagets § 5 foreslås modellen for regionplaner overført på dispositionsplaner, således at dispositionsplanens forudsætninger m. v. udskilles fra selve planen, dvs. fra det, der har været genstand for kommunalbestyrelsens vedtagelse.

Ordet „forudsætninger“ skal forstås i vid betydning. Udover de forhold, der udtrykkeligt er nævnt i § 5, må der også redegøres for de nødvendige beregninger og prognoser m. v., ligesom kommunalbestyrelsens valg mellem de foreliggende planmuligheder må nærmere begrundes. Endvidere bør der i de omhandlede forudsætninger i videst muligt omfang indgå erhvervslivets prognosearbejde og anden undersøgelsesvirksomhed.

Det foreslåede nr. 3, som er nyt i forhold til den oprindelige formulering, er en konsekvens af den ændrede affattelse af lovforslagets § 3, stk. 1, jfr. § 2.

Med ordet „tidsfølge“ i nr. 4 sigtes der ikke til præcise tidsangivelser, men til en forudsat rækkefølge for gennemførelsen af bygge- og bymodningsarbejder samt en etapedeling af byfornyelsen.

Ordet „planlægning“ i nr. 6 er forudsat også at omfatte registreringer og analyser som f.eks. oversigter over råstofforekomster, jordbrugsboniteringer, de af fredningsplanudvalgene udarbejdede landskabsanalyser, det særlige bygningssyns bebyggelsesregistrarer samt oversigtsplaner i medfør af seneringsloven.